

با هم و در کنار هم ولی با فاصله

شهروندان محترم فرانکفورت (اودر)،

هیچ یک از ما هرگز چنین وضعیتی را تجربه نکرده ایم. به طور ناگهانی همه چیز متفاوت است. و هیچ دفترچه راهنمایی وجود ندارد که بتوانیم آن را باز کنیم و یا هیچ کتاب آموزشی که به ما بگوید که چه موقع و چگونه، چه باید بکنیم. می دام که بسیاری از شما نگران هستید، بسیاری نیز می ترسند.

من این را خوب می فهمم و با این حال از شما درخواست می کنم: یک نفس عمیق بکشید. آرامش خود را حفظ کنید. "این نیز" خواهد گشت. بدون شک همه ما باید به این پرسش پاسخ دهیم که اکنون و امروز چگونه باید عمل کنیم. در بحران های این چنینی هستند که شخصیت یک فرد از همیشه نمایان تر میشود. شما کدام یک را انتخاب می کنید؟ آیا خودخواه هستید و دیگران را به خطر می اندازید؟ یا با همبستگی، مسئولیت پذیر و محتاطانه عمل می کنید؟ امروز این را به شما میگوییم که مردم بعداً آن را به یاد خواهند آورد.

برای کل جامعه ما بسیار مهم است که اکنون هر یک از ما در راستای نفع همگانی رفتار کنیم. مقررات و محدودیتهای مصوب، تنها چارچوب های این امر هستند. هیچ دستورالعمل و رهنمودی برای هر گامی که بر میداریم وجود ندارد. تنها عقل سليم است که حکم میکند.

می دام که روزهای گذشته بر برخی از ما مانند هفته ها گذشتند. باید از این امر آگاه باشیم که تنها یک هفته از شرایط زندگی محدود شده گذشته است. و همچنین باید توجه داشته باشیم که تازه در ابتدای این مسیر هستیم. بنابراین، همه باید درک کنند که هنوز پاسخ سیاری از پرسش ها وجود ندارد. پاسخ این پرسش ها ساعت به ساعت، روز به روز و هفته به هفته پیدا خواهد شد.

ما هنوز در مورد کرونا کوید19 خیلی کم می دانیم، اما داشت رشد می کند. طبق ارزیابی های کنونی کارشناسان، تصویری که برای شهر ما - در بدترین حالت - نقش میبیند، می تواند چنین باشد: در زمان گسترش ویروس، از تقریباً 6000 نفری که در فرانکفورت (اودر) زندگی می کنند، حدود 12000 نفر به درمان پزشکی نیاز خواهد داشت. تقریباً 420 نفر از آنها به مراقبت های پزشکی فوری یعنی تنفس مصنوعی نیاز پیدا خواهد کرد. در صورت استفاده از همه گزینه ها، کلینیک ما ظرفیت حداقلی 29 مکان مجهز به دستگاه تنفس مصنوعی را دارد. این امر ما را به یکی از مجهرترین شهرها تبدیل می کند.

با این وجود: اگر همه 420 موارد اضطراری همان زمان با هم اتفاق بیفتد، 391 نفر می توانند جان خود را از دست بدهن، که البته بستگی به ما دارد که تا چه میزان به کم کردن سرعت پخش ویروس کمک کنیم که تا حد امکان افراد کمتری همزمان تحت درمان قرار بگیرند. همه ما باید این را درک کنیم: این مسئله درمورد جلوگیری از ویروس نیست چرا که همه می دانیم ویروس را تجربه خواهیم کرد. این اتفاق خواهد افتاد.

و براساس آنچه در حال حاضر می دانیم، در هر صورت 420 نفر به مراقبت های ویژه نیاز پیدا خواهد کرد. اما این مسئله تفاوت زیادی ایجاد خواهد کرد اگر این اتفاق در یک روز، طی یک هفته و یا در طی هفته ها و ماه ها رخ دهد. از این رو فقط اگر بتوانیم با هم موارد بیشین گفته شده را انجام دهیم، همه میتوانند بهترین کمک را دریافت کنند. این مسئله، مسئله مرج و زندگی است. بیشتر ما جزء جمعیت سالخورده و بیماران قلبی نیستیم. اگر به ویروس کرونا کوید19 مبتلا شویم، زندگی شما به طور کلی در معرض خطر نیست. این خوب است.

چیزی که خوب نیست این است که افراد مبتلا، ویروس را به دیگران منتقل کنند، نه تنها وقتی بیمار می شوند بلکه به محض اینکه ویروس وارد بدن آنها میشود. آیا به ویروس مبتلا شده ایم یا نه را پس از 5 تا 7 روز از ورود آن به بدن متوجه میشویم. این امر باعث ایجاد زنجیره های عفونی می شود که در نهایت برای بسیاری از افراد بسیار خطرناک است.

پس باید: برای مدتی از ملاقات با دیگران پرهیز کنیم. فاصله حداقل 1.5 متر را یا یکدیگر رعایت کنیم. دستورالعمل های داده شده را با جدیت انجام دهیم. از این طریق می توانیم ویروس را مهار کنیم یا حتی آن را قطع کنیم.

برای من روشن است که محدودیت های فعلی برای بسیاری از ما بارها و ترس های زیادی را به همراه دارد. من برای کسانی که اکنون در خانه به سر می بردند و از فرزندان خود نگهداری میکنند، کسانی که در مراکز درمانی، سوپر مارکت ها و بسیاری از محل های دیگر که برای زندگی ما ضروری هستند کار می کنند تا با وجود این شرایط سخت زندگی ما بتوانند جریان داشته باشد، احترام زیادی قائل هستم. لطفاً این تلاش را زیر پا نگذارید! به این افراد احترام بگذارید! و این احترام را با انجام هرآنچه که میتوانید تا سهم

خود را انجام دهید، نشان دهید! گروه های غیر ضروری تشکیل ندهید. احتکار نکنید! و با همنوعان خود بدون درک و با عصبانیت رفتار نکنید.

من می دانم که یک حس بلا تکلیفی و عدم اطمینان بزرگی در مورد اینکه در این شرایط به وجود آمده چه کارهای دیگری باید انجام دهید، پیدا کرده اید.

بنابراین توصیه من به شما: آخر هفته آفتابی اعلام شده است. اگر احساس می کنید با پیاده روی در هوای تازه میخواهید از بهار استقبال کنید، پس این کار را انجام دهید. این شهر به اندازه کافی بزرگ است و برای همه جا دارد. اما این کار را فقط با عزیزانتان انجام دهید، کسانی که به هر حال هر روزه با آنها در تماس هستید. از دیگران دوری کنید و در عوض لبخندی دوستانه به آنها بدهید. همه ما می توانیم همین حالا کمی از آن بهره ببریم، اینطور نیست؟ درخواست من از شما: با هم خوب باشید. هر کجا که می توانید. اینگونه این وضعیت دشوار برای همه ما کمی آسانتر می شود.

بهترین آرزوها را از صمیم قلب برای شما دارم. مواطن خودتان باشید. و مراقب همیگر باشید.

رنه ویلکه